

Νόμιμη έκρινε το ΥΠΑΠΕΝ την υλοτόμηση και αποψίλωση της περιοχής Καρατζά, που αφορά μια έκταση 300 στρεμμάτων δάσους, για την εναπόθεση των αποβλήτων της εξόρυξης στις Σκουριές. Πριν λίγες μέρες το ΣΤΕ ανακοίνωσε απόφαση του -που είχε ληφθεί πριν δύο χρόνια, με την οποία κρίνει καθόλα νόμιμη την εξορυκτική δραστηριότητα της Ελ. Χρυσός - Ελντοράντο στην περιοχή. Ταυτόχρονα, κοινοποιήθηκε στους 21

κατηγορούμενους για τον εμπρησμό στις Σκουριές το Φλεβάρη του 2013, το βούλευμα της εισαγγελίας σύμφωνα με το οποίο οι κατηγορούμενοι παραπέμπονται σε δίκη με όλες τις βαρύτατες κατηγορίες εις βάρος τους, όπως σύσταση εγκληματικής οργάνωσης, απόπειρας ανθρωποκτονίας, ληστεία κλπ.

Επειδή η συζήτηση περί νομιμότητας και δεσμεύσεων σχετίζεται με το παρόν και το μέλλον του λαϊκού κινήματος και έχει άμεση σχέση τους στόχους, τις επιδιώξεις και τη στρατηγική του, από τα λεφτά του Χαρδούβελη στο εξωτερικό μέχρι τις Σκουριές και από τις δανειακές συμβάσεις της χώρας και το χρέος, μέχρι τις παραλίες της Χαλκιδικής που ξεπουλιούνται μέσω ΤΑΙΠΕΔ, και επειδή **τα πρώτα δείγματα της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ κινούνται στην κατεύθυνση της “εφαρμογής των νόμων”** θέλουμε να επισημάνουμε κάποια πράγματα.

Μέρα με τη μέρα κρίνεται η καταστροφή μιας ολόκληρης περιοχής, με βάση κριτήρια νομιμότητας που έχουν διαμορφωθεί και θεσπιστεί από πολιτικές εξουσίες, οι οποίες δρούσαν προς όφελος των κερδών μιας πολυεθνικής εταιρίας, εξυπηρετούσαν συγκεκριμένα συμφέροντα, εξέφραζαν την πολιτική του νεοφιλελευθερισμού και απέφεραν την κατοχή 317.000 στρεμμάτων της ΒΑ Χαλκιδικής και την υπαγωγή της σε ειδικό καθεστώς, με την ακραία καταστολή και την ποινικοποίηση της αντίστασης και του κινήματος των κατοίκων της Χαλκιδικής. Είναι, επομένως, **πολιτικά αφελές και άστοχο**, αν όχι επικίνδυνο και στημένο, να προσπαθεί η σημερινή συγκυβέρνηση, τα ίδια αυτά εργαλεία, που έχουν δημιουργηθεί για να επιβάλουν την Eldorado και τους αυλικούς της στην περιοχή, να προσπαθεί να τα χρησιμοποιήσει ενάντια στους εμπνευστές τους.

Όταν είναι προφανές ότι το νομικό οικοδόμημα -ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια- έχει στηθεί προς όφελος της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, αρκούν απλά οι κινήσεις **εντός πλαισίου** και δια της υφιστάμενης νομικής οδού, από την κυβέρνηση με το κίνημα σε ρόλο θεατή για να σταματήσει η καταστροφή; Όταν η εταιρεία κινείται ταχύτατα και επιθετικά, εκβιάζει και πιέζει την κοινή γνώμη χειραγωγώντας τα ΜΜΕ, και βάζει μπροστά τους εργαζόμενους, ποντάροντας στον διχασμό και τον τοπικό εμφύλιο, δημιουργώντας ψεύτικα διλήμματα στην κοινωνία, αρκούν οι, με ρυθμούς χελώνας και **αποσπασματικές κινήσεις** από τη μεριά του υπουργείου, χωρίς έναν καθαρό και στοχευμένο σχεδιασμό, για το παρόν και το μέλλον της περιοχής και χωρίς την εμπλοκή της κοινωνίας σε αυτόν; Προφανώς όχι. Και αν σε κάποιες περιπτώσεις, όπως έχει δείξει η ιστορία, η επίκληση της υφιστάμενης “νομιμότητας” από τη μεριά του κινήματος έχει λειτουργήσει στην κατεύθυνση της συσπείρωσης, της υπεράσπισης δικαιωμάτων και της διεκδίκησης, τις περισσότερες έχει οδηγήσει το λαό σε **ήττες και τραγωδίες**. Το μόνο που καταφέρνει αυτή η λογική είναι να δημιουργεί ψεύτικες ελπίδες και να οδηγεί σε καθησυχασμό των αγωνιζόμενων κομματιών δίνοντας τον απαραίτητο χρόνο στην εταιρεία να προετοιμαστεί με τα νέα δεδομένα.

Η εμμονή στο μονόδρομο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, το μονοπώλιο της εκμετάλλευσης της γης και του φυσικού πλούτου από τα επιχειρηματικά συμφέροντα και η μετατροπή τους σε πεδία κερδοφορίας, η τήρηση των δεσμεύσεων προς κάθε λογής εταίρους, ολιγάρχες, ντόπια και ξένα αρπαχτικά από τη μεριά του ΣΥΡΙΖΑ, θέτει τα όρια της πολιτικής του, σκουριάζει την ελπίδα και ανοίγει τελικά το δρόμο για τους πιο επώδυνους συμβιβασμούς. Για αυτό, η λογική της ανάθεσης, πέρα από το ότι δεν ταιριάζει σε ένα κίνημα που έχει δώσει έναν μεγάλο, πολύχρονο και ηρωικό αγώνα, δεν μπορεί να οδηγήσει σε οποιαδήποτε θετική εξέλιξη. Το κίνημα της Χαλκιδικής είναι ένα κίνημα από τα κάτω,

συμμετοχικό και δυναμικό, στο οποίο **δε χωράνε σωτήρες και ψευτοηγέτες**. Ο δρόμος για το κίνημα εξακολουθεί να είναι αυτός που το ίδιο άνοιξε και βάδισε εδώ και μια δεκαετία: Ενωμένοι και αποφασισμένοι, με όπλο τη συνέλευση, την αλληλεγγύη, τη διαδήλωση, τις πολύμορφες κινητοποιήσεις, στους δρόμους, στις πλατείες και στο βουνό, να συνεχίσουμε μαχητικά τον αγώνα μέχρι να λευτερώσουμε τον τόπο μας. Να απαιτήσουμε εδώ και τώρα:

• **Σταμάτημα των εργασιών στις Σκουριές και ακύρωση του επενδυτικού σχεδίου της Ελ. Χρυσός.**

• **Ολοκληρωμένο σχέδιο για έναν άλλο δρόμο** αξιοποίησης των πολλών παραγωγικών δυνατοτήτων της περιοχής, με συνέχιση σε φθίνουσα πορεία της παραδοσιακής μεταλλευτικής δραστηριότητας, με θέσεις εργασίας στην αποκατάσταση και την απορρύπανση της περιοχής, με ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα σε συνεταιριστική βάση για την κάλυψη των διατροφικών αναγκών του λαού, με συνετή εκμετάλλευση του δασικού πλούτου σύμφωνα με την πλούσια εμπειρία των δασικών συνεταιρισμών και των δασεργατών μας, με μονάδες μεταποίησης τοπικών προϊόντων, με ήπιας μορφής τουρισμό κλπ. Ένας άλλος δρόμος, **αντικαπιταλιστικός**, σε ρήξη με την ΕΕ και τη λογική των επενδύσεων “με κάθε κόστος”, που θα αποκαταστήσει την λαϊκή - ταξική ενότητα, με τις συνελεύσεις των κατοίκων να έχουν κυρίαρχο και αποφασιστικό ρόλο, με σεβασμό στο περιβάλλον, χωρίς κανέναν άνθρωπο άνεργο, με τον λαό κυρίαρχο και αφέντη τελικά στον τόπο του.

• **Να σταματήσουν εδώ και τώρα οι διώξεις των αγωνιστών**, να αποσυρθούν οι κατηγορίες, να καταστραφεί η τράπεζα DNA και να μπει γενικά τέλος στην ποινικοποίηση του αγώνα. Να διαλυθούν τα MAT και όλες οι δυνάμεις καταστολής.

• **Εθνικοποίηση - κοινωνικοποίηση του ορυκτού πλούτου**, έτσι ώστε να πάψει η τοπική κοινωνία και το φυσικό περιβάλλον να είναι όμηροι των κερδών και των συμφερόντων του κεφαλαίου.

Όχι στην αναμονή και την ανάθεση - Τη νίκη θα τη φέρει ο αγώνας!